

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a Ing. Mgr. Martina Bruse v právní věci **žalobkyně: Befrag CZ, s. r. o.**, IČ: 27305635, se sídlem Karla Čapka 211/1, Děčín 1, proti **žalovanému: Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 30. 11. 2012, č. j. 12294/12-1200-501918,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce 3.000 Kč. Částka 3.000 Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí původního žalovaného Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 30. 11. 2012, č. j. 12294/12-1200-501918, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzen dodatečný platební výměr Finančního úřadu v Děčíně (dále jen „správce daně“) ze dne 12. 4. 2012, č. j. 104867/12/178913506811. Tímto platebním výměrem správce daně doměřil žalobkyni daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008 vyšší o částku 637.560 Kč a vyčíslil penále podle § 37b zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, ve výši 127.512 Kč.

Na tomto místě soud podotýká, že dne 1. 1. 2013 vstoupil v účinnost zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finanční správě“), kterým byla zrušena všechna finanční ředitelství, včetně Finančního ředitelství v Ústí nad Labem. Podle § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 5, § 7 písm. a) a § 20 odst. 2 zákona o finanční správě od 1. 1. 2013 přešla působnost z Finančního ředitelství v Ústí nad Labem na Odvolací finanční ředitelství, které tak od počátku soudního řízení v projednávané věci, zahájeného dne 11. 2. 2013, bylo žalovaným. Soud proto z úřední

povinnosti provedl korekci v označení žalované strany a jednal s Odvolacím finančním ředitelstvím v pozici žalovaného.

Před vlastním meritorním projednáním žaloby je soud povinen se zabývat otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení, neboť jejich nedostatek má za následek odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. K podmínkám řízení patří mimo jiné řádná žaloba obsahující žalobní body.

Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. „[ž]aloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.“ Podle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s. přitom platí, že žalobce může rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, publ. pod č. 2162/2011, dostupného na www.nssoud.cz, toto ustanovení dopadá nejen na případy, kdy žalobce doplní vedle již obsažených žalobních bodů žalobu o nový žalobní bod, ale i na případy, kdy žalobce v žalobě neuvedl žádný žalobní bod.

Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. „[ž]alobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.“

Napadené rozhodnutí bylo zástupkyni žalobkyně pro správní řízení Bc. Janě Fijalkové Kadorové doručeno prostřednictvím držitele poštovní licence dne 11. 12. 2012, jak dokládá podpis zástupkyně žalobkyně na doručence založené ve správním spisu. V souladu s § 72 odst. 1 s. ř. s. lhůta pro podání žaloby uplynula dne 11. 2. 2013. Žaloba, která byla soudu doručena prostřednictvím datové schránky dne 11. 2. 2013, tudíž byla podána v zákonné lhůtě. Soudu bylo následně prostřednictvím datové schránky dne 14. 2. 2013 doručeno podání žalobkyně ze dne 11. 2. 2013, které obsahovalo doplnění a opravu žaloby. Vzhledem k tomu, že předmětné podání žalobkyně ze dne 11. 2. 2013 bylo soudu zasláno prostřednictvím datové schránky dne 14. 2. 2013, tj. po uplynutí dvouměsíční lhůty k podání žaloby, která skončila dne 11. 2. 2013, soud k tomuto podání nemohl přihlížet a z hlediska splnění podmínek řízení posuzoval pouze samotnou žalobu.

Soud především poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 Azs 9/2003 - 40, publ. pod č. 113/2004 Sb. NSS, www.nssoud.cz, podle kterého „[v] důsledku přísné dispoziční zásady v řízení o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu musí žaloba obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Přitom zákon stanoví, že žaloba musí vždy obsahovat alespoň jeden žalobní bod (viz věta druhá ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s.). Pokud žádný žalobní bod neobsahuje, může být tento nedostatek podmínek řízení odstraněn, a to ve lhůtě pro podání žaloby, jak vyplývá z ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s. Není však dána zákonná povinnost soudu v těchto případech vždy vyzývat žalobce k odstranění těchto vad ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť takto široce pojímaná povinnost soudu by zjevně odporovala zmíněné zásadě dispoziční a rovněž zásadě koncentrace řízení, v souladu s nimiž

je tento typ řízení koncipován. “ V předmětném rozsudku Nejvyšší správní soud dále uvedl, že po marném uplynutí lhůty k podání žaloby se absentující žalobní body stávají neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, což má za následek, že soud žalobu s odkazem na § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítne z důvodu, že nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný.

Soud dále poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2010, č. j. 7 As 15/2010 - 56, www.nssoud.cz, z něhož vyplývá, že „[v] případech, kdy žaloba neobsahuje žádný žalobní bod, a zároveň již není objektivně možné, že by žalobce žalobní bod ve lhůtě pro podání žaloby doplnil, neexistuje zákonná povinnost soudu vyzývat žalobce k odstranění těchto vad ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. “

V projednávané věci žalobkyně v žalobě, podané v poslední den zákonné dvouměsíční lhůty, uvedla pouze označení účastníků řízení a konstatovala, že původní žalovaný vydal dne 30. 11. 2012 v odvolacím řízení rozhodnutí č. j. 12294/12-1200-501918, kterým potvrdil rozhodnutí správce daně – dodatečný platební výměr na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008.

Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, publ. pod č. 2162/2011, www.nssoud.cz, platí, že za žalobní bod je nutno považovat „... každé vyjádření žalobce, z něhož by i jen v nejhrubších obrysech lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí z určitého důvodu považuje za nezákonné. Jinými slovy, náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum. “

Z predestinovaného obsahu žaloby v projednávané věci je zjevné, že žaloba neobsahuje žádný žalobní bod, neboť neuvádí žádné vyjádření žalobkyně, z něhož by se dalo dovodit, že napadené rozhodnutí považuje za nezákonné a z jakých důvodů. Soud zároveň s ohledem na přísnou dispoziční zásadu, kterou je ovládáno správní soudnictví, a současně s ohledem na ustálenou a vnitřně jednotnou judikaturu Nejvyššího správního soudu připomíná, že za daného stavu neměl zákonnou povinnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzvat žalobkyni k odstranění vad žaloby, tj. k doplnění žaloby o žalobní body.

Vzhledem k tomu, že žaloba neobsahovala žádné žalobní body, ačkoliv podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je měla obsahovat, tj. nebyla podána kvalifikovaným způsobem, jednalo se v tomto případě o vadu podání spočívající v nedostatku podmínky řízení, kterou žalobkyně mohla odstranit doplněním žalobních bodů ve lhůtě pro podání žaloby (viz § 71 odst. 2 s. ř. s.). Žalobkyně však vadu podání spočívající v neuvedení žalobních bodů ve lhůtě stanovené v § 71 odst. 2 větě třetí ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s. neodstranila. Absentující žalobní body se tak staly neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení, což má za následek, že není možno dále pokračovat v řízení, tudíž soudu nezbylo než předmětnou žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. tímto usnesením odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v § 60 odst. 3 větě první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl také o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 3.000 Kč žalobkyni, k němuž dojde prostřednictvím účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 18. května 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová